

DE SPIEGEL

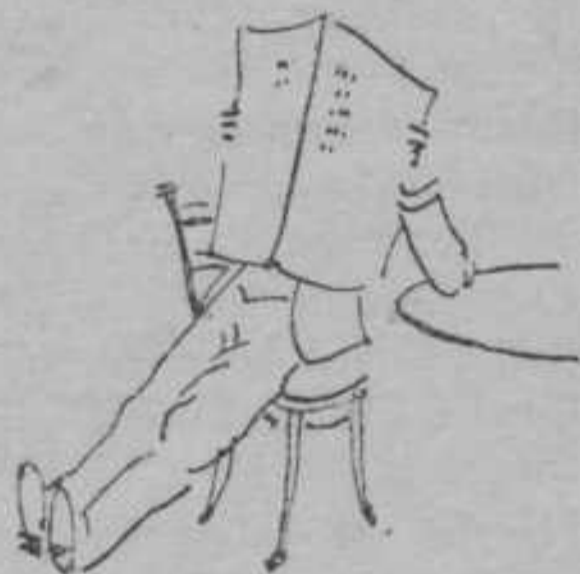
OFFICIEEL ORGAAN VAN HET DELFTSCH STUDENTENCORPS

HOOFDREDACTEUR: H. SALM. — WAARNEMEND GRIFFIER: F. P. VAN GRONINGEN.
REDACTEUREN: H. E. WESTENBERG, P. CROOCKEWIT, N. L. PRAK, G. ALBERDA, A. J. KEMPEES.
VERSCHIJNT WEKELIJKS, BEHALVE IN DE VACANTIES. — DE JAARGANG LOOPT VAN SEPTEMBER—
SEPTEMBER. — ABONNEMENT VOOR NIET-LEDEN V/H D.S.C. f 8.— PER JAAR. — LOSSE NUMMERS f 0.35
ADVERTENTIE: PER VAK f 8.— (1/24 PAGINA). REDACTIE-ADRES: KOORNMARKT 62
UITGAVE EN ADMINISTRATIE: DELFTSCHE UITGEVERS MAATSCHAPPIJ — OUDE DELFT 66a
19^e JAARGANG 9 JUNI 1947 6 BLZ. No. 25

REDACTIONEEL

Wij zijn met U begaan, Gij lid van het Delfts Studenten Corps, zeer met U begaan. Want wij beseffen dat U dank zij een extreme activiteitsontplooiing deze maanden meer te verwerken hebt dan wie ook en menigmaal zult U moeite hebben de hand niet aan Uzelf te slaan. De mens in U, zo ooit aanwezig geweest, is gestorven. Wanneer men U aanspreekt antwoordt U in formules die voor een uit vlees en bloed samengesteld wezen slechts abracadabra kunnen zijn en ge zijt verbaast als men zijn schouders voor U ophaalt.

's Nachts spelen Griekse vaktermen krijgertje in Uw hoofd en de quantensexuologie bezorgt U benauwde dromen. Boze geesten zijn in het Oude Delft losgebroken. In het middernachtelijk uur ziet men hun hoekige schaduwen langs de dompige grachten waren en hun ijzgerammel houdt U de laatste nacht vóór de critieke stonde uit den slaap. Duidelijk kunt U hun verwrongen gelaatstrekken zien als zij hun zeskantige neuzen tegende ruiten platdrukken. En hun afschuwelijke tronies blijven U bij, de hele volgende dag. Dan staat Ge in dichte drommen voor de zaaltjes te wachten om uitgeknepen te mogen worden en plotseling herkent Ge ze... althans vele ervan in de gezichten Uwer lotgenoten, meestal in die van hen, die 't zekerst van hun taak zijn.

Of misschien bent U al zover dat U vele adressen af moet om een jaquet te lenen. Ook dan ontkomt U niet aan de bovenaardse machten en tot Uw verrassing blijkt de bediende die U het gehate kamer-tje wijst een der klopgeesten te zijn, Uw kansen dalen.

Het is niet dan met enige schroom dat wij het gewaagd hebben over deze zaken te spreken, vrezend bij menigeen verse wonden van slechts luttele dagen terug open te rijten.

Maar wij kunnen niet nalaten U onze sympathie te betuigen en onze gevoelens van medeleven te uiten, omdat wij weten, tenminste wij hopen wij de reden te kennen waarom U zich al dat leed hebt aangemeten. Wij zijn geroerd dat Ge begrepen hebt welk een onnoemelijk quantum tijd en toewijding er in de toekomst van U verwacht wordt; dat U om een term van de middelbare school te gebruiken ingezien hebt vooruit te moeten werken.

Uw lofwaardig streven ligt ons zo na aan het hart dat wij U nauwelijks deze Spiegel durven voorzetten; Ge kunt Uw tijd waarschijnlijk wel beter gebruiken.

Toch menen wij even nadrukkelijk aan Uw mouw te moeten trekken, want de Redactie heeft ook niet stil gezeten, integendeel. Zoals de Redactie altijd voor U en nooit met U aan het werk is, zo heeft zij thans in haar vrije tijd een apparaatje geconstrueerd dat bijna voltooid is en waarmee U zichzelf kan toetsen op Uw kennis. Kent U Uw zaakjes dan gaat een groen lampje branden, kent U ze niet dan moet een terracottalampje aangaan, maar daar zoekt de Redactie nog naar. Moge een en ander Uw pijnen verzachten.

Maar wij zijn overtuigd dat U als altijd in enkele maanden dat zult weten te presteren waar anderen een heel jaar voor nodig hebben zoals steeds het geval geweest is.

En leest U thans vluchtig de volgende bladzijden om dan terug te keren tot Uw gebenedijde wetenschap. Wij hebben U wellicht reeds te lang opgehouden.

DE SPIEGEL

EXITINERAIRE

Kalm sloeg ik de scherp piepende deur dicht en schuifelde de trap op met zijn uitgesleten linoleumtreden. Er was iets zeer vertrouwend in deze bekende omgeving, men zou haast zeggen, het sprong als een hond vrolijk kwispelend tegen je op; die corridor, die twee deuren, het bordje: **alleen voor bevoegden toegang, Redactie Spiegel** en op de tegenover gelegen deur **verboden toegang voor onbevoegden, Drukkerij M.** Ja, ja het was altijd een prettig gezicht: alsof men uitnodigend: „welkom bevoegde” riep. Overigens was het er een geloop en gedraaf van allerhande volk, dat er evenzeer thuis hoorde als U, nochtans in de Redactiekamer was het leeg. Een enkele redacteur zat hier en daar in een hoekje „binnengekomen copy” te sorteren naar jaar, naar inhoud, naar belangrijkheid des schrijvers en naar lengte, wijl de jongste ook nog selecteerde naar de som van het voorkomende q's., want in de helaas wat versleten zetmachines pleegden deze aanleiding te geven tot in pastei vallen der vormbroeken, zodat deze bijdragen in de mand: **nader te wijzigen copy** verhuisden. Weer andere redacteurs typten de haast onleesbare stukken netjes over, hechtten hieraan met een clipsje een retourformulier D 103 (aan inzender ..... adres ..... Weledelgeboren Heer, hoewel Uw bijdrage naar inhoud zeer gewaardeerd werd, is het den Griffier een droeve plicht U te wijzen op het gebruik van een beter handschrift, daar etc.). In een hoek stond zoemend de grote adresseermachie met lichtjes rood voor inzenders met èèn, blauw met twee, groen met drie en zwart met meer dan drie klachten.

O, en de klapperkast! Langs de gehele raamkant stond een grote eiken kast met allerhande knoppen en kranen, zodat er gemakkelijk kon worden getapt.

Er hing zo'n prettige werksfeer, zo'n tikkeltje lome trage stemming, die meekrinkelde met de sigarenrook, kalmpjes wiegend op de geluiden van de drukkerij beneden.

Wat zou hebben kunnen doen vermoeden, hoe of dit alles zou aflopen?

Toch realiseerde ik mij met een schok, dat het nieuwe cadeau van de laatst benoemde ereleden, iets goeds moest inhouden. Toen ik de touwtjes voorzichtig had losgeknoopt en de overige redactieleden als één man het papier had weggerukt, toen het ahl-geroep uitstierf, stond een grote rood-glimmende machine in het midden van de Redactiekamer. Om het maar eens in de oude stijl te zeggen: het Zotje draaide zich om in zijn emmer. Het ontbrak mij aan technische knutsel-ondergrond om direct te kunnen zeggen waar het toestel voor diende, noch hoe het werkte, maar ieder was enthousiast over alle verchroomde onderdelen.

Er was geen gebruiksaanwijzing bij. Overigens was het geen

bedenkfel van de oud- en ereleden, maar het resultaat van de bekende wedstryd om de beste bijdrage onder het hoofdje „Experimenten”. De uitvoering en regeling der wedstrijd en de realisering van het project berusten geheel bij de ereleden, zodat helaas géén der redacteurs wist wat te doen. En, zoals gezegd, ik had ook weinig vertrouwen in het instrument; er ging bepaald iets dreigends van uit, hoewel deze dreiging niet werd gevoeld door de anderen. De jongste ontdekte de stekker en de Griffier de stopcontacten. Bij verbinding met de contactdoos lichtten dadelijk verscheidene wijzerplaten op en begon het toestel vervaarlijk te grommen, als een frigidair. Ik kan de werking van het machinerie meen ik het beste uitleggen aan de hand van de beschrijving der twee wijzerplaten. Het eerste bestond uit twee stukken: een glazen bovengedeelte, met een schaalverdeling en een eboniëten onderstuk, waaraan een eveneens eboniëten hoorn was bevestigd. Het tweede was geheel van glas, waarin een vierkante opening, het geheel gelegd op een papieren rol, dat men kon wegdraaien met een knop.

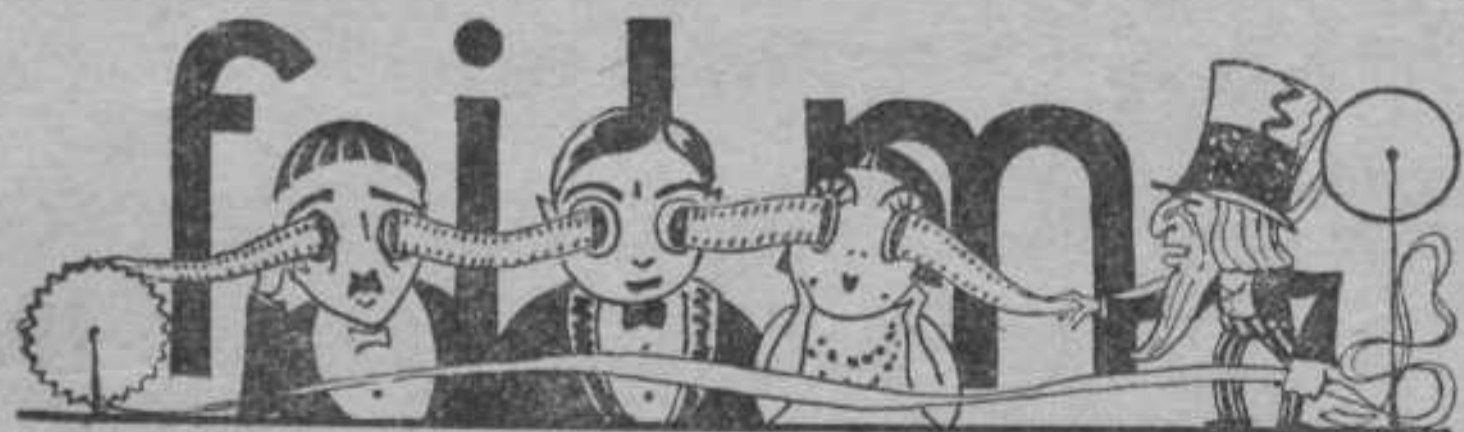
Bij het onderzoeken van de eerste wijzerplaat ontdekten wij tot onze verbazing de functies van alle redactieleden, met daarachter een verwisselbaar plaatje, waarop de voornaam van den betreffende redacteur. Toen Peter naar de eboniëten hoorn greep en er in sprak sloeg inderdaad de wijzer uit op zijn naam.

Wie zal nu mijn gemoedsaandoeningen schetsen als ik weer terugdenk aan die argeloze eerste ogenblikken terwijl we juichend om het toestel renden, om beurten in het hoorntje riepen, er jenever in goten, terwijl de wijzer opgewonden heen en weer danste en per slot de telefoon ervoor hielden, waarop het wijzertje uitsloeg naar „belendend personeel”. Mary. Wie zou toen hebben vermoed dat het een helse machine was?

Ja, het was die andere wijzerplaat. Appie ontdekte, dat als je een hoofdje er op noteerde, de wijzer van het toestel vastzette op een bepaalden redacteur en de knop van de papieren rol wegdraaide, uit het eboniëten hoornstuk een stem kwam, die een verhaal vertelde. We lachten eerst als dwazen om de „Reisindrukken” van den eersten zetter, om de „Jammerklacht” van den uitgever en om de „Zondagmorgen” van de juffrouw van de administratie.

Maar toen ik aarzelend mijn naam uitzocht, kwam er niets uit het toestel. Eerst probeerde ik het met „Redactioneel”, toen met „Litteraire Kroniek”, toen met „van de Klapstoel”, met „Gedachten en gedichten”, met „Gesprekken”, „Technische Hogeschool”, „Repetitoren”, eindelijk met „Mededelingen”. En toen klonk het verlossende woord: H.S.

Hierbij geeft de heer H. Salm aan zijn voornemen uit de Redactie te treden, gevolg.

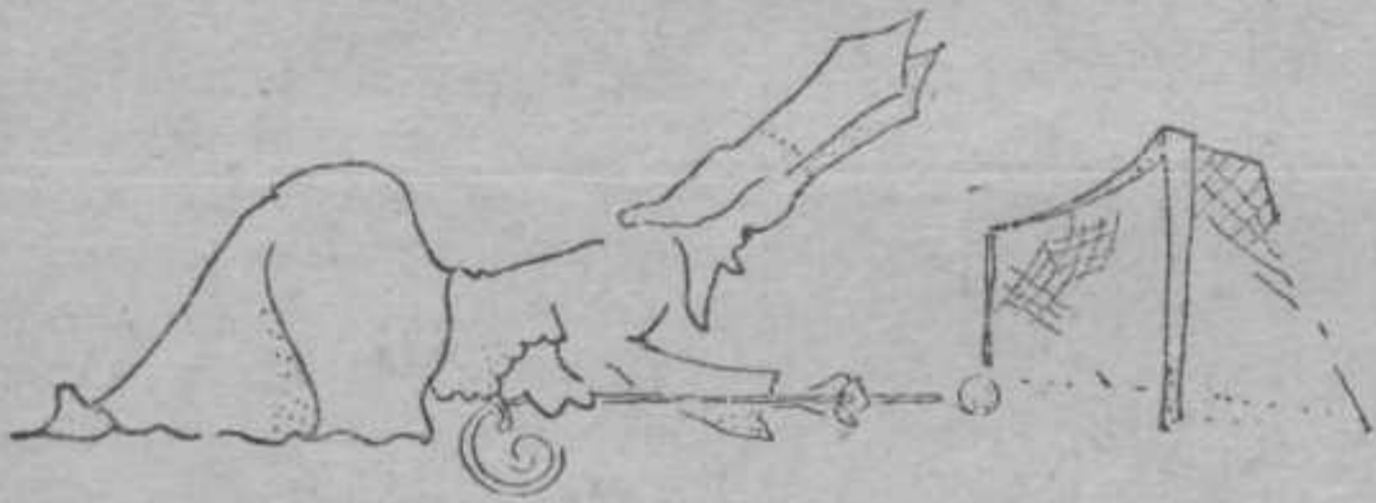
Wie kent niet, al is het dan ook maar nog zo weinig, dat gevoel van spanning en hoop als de lichten doven en een draaiende aardbol in een ster-rijk heelal of een grauwend leeuw-in-een-lijst op het doek verschijnt? Van de namen die daarna in onoverzienbare rijen elkaar opvolgen staat bij vele ons al dadelijk een gezicht of karakter voor ogen. En hoe vele malen wordt wel ook maar enigszins aan de gestelde verwachtingen voldaan — en toch hoe vaak ook niet, gaat U gewillig naar binnen, al bijna zeker dat U bedrogen wordt?

Er gaat van de film een fascinerende werking uit; maar weinigen zien in haar echt meer dan een vermakelijkheidsindustrie van het peil van de vlooientheaters en autobanen van de kermis; anderzijds zijn er ook maar weinigen die zich gemakkelijk aan haar goedkope bekoring kunnen onttrekken.

Hoeveel eerder niet gaat U naar een film, dan naar een concert of een stuk toneel. En dat ligt hem niet alleen aan de kosten of grotere frequentie der voorstellingen, maar ook aan U zelf. Immers U gaat naar de bioscoop als U eigenlijk niet weet wat U anders zult doen — zelfs lezen eist nog een groter inspanning. Met verbazingwekkend gemak, een veel groter gemak dan het toneel of de literatuur of zelfs het schilderij het voor U kan doen, brengt de film U in de troonzaal van Peter de Grote of in het ondoordringbare oerwoud van de Amazone, in de sneeuw van de Franse Alpen of aan het strand van Hawaï. Met een enkel beeld geeft zij U de zinkende Titanic of het brandende San Francisco of de uiteen-

springende Krakatau. Zij heeft niet veel nodig om U de liefde van de held voor zijn uitverkorene of zijn haat tegen de schurken die haar gevangen houden, duidelijk te maken. En schuilt nu daarin niet juist zowel de bekoring als de zwakheid van de film? Zij heeft te veel, het gaat te gemakkelijk en haar wijze van uitdrukken is te overdadig. De filmische wereld ligt te dicht bij de echte, zij is wat te goed nagemaakt. Immers, is niet een van de meest kenmerkende eigenschappen van zowel het boek, als het toneelspel als de schilderij, dat zij een andere werkelijkheid ons geeft dan die wij tot nog toe kenden? Het beeld van een menselijke emotie of van een natuurramp met andere middelen ons gebracht, zal ook noodzakelijk een andere indruk geven dan de emotie of de natuurramp zelf. Dit beeld kan eenvoudiger zijn, het kan ook elementen bevatten die in de realiteit niet voorkomen, maar vooral zal een dergelijke afbeelding de tendenz hebben om ons een ander idee te geven van de afgebeelde handeling of situatie. Door het weglaten van een aantal overbodige en afleidende details, door het brengen van het bijzondere geval in de sfeer van het algemene of ook wel door juist op het uitzonderlijke van een dergelijk geval de nadruk te leggen, komt de afbeelding het wezen van het afgebeelde meer nabij. Zo is elk kunstwerk de persoonlijke opvatting van de maker over het wezen van het ding of de omstandigheid die hij tracht uit te beelden en vindt hij in de beperktheid van zijn middelen de mogelijkheid om alleen wezenstrekken weer te geven. Zo doet de film het niet; mechanisch portretteert zij wat er gebeurt en de sprong van het fotografische beeld naar de werkelijkheid is kleiner dan die tussen b.v. een gedicht van Perk en de „echte” natuur. Terwijl een kunstwerk bewust abstraheert van zijn onderwerp voelt men maar al te vaak bij de film het terugbrengen van drie op twee dimensies als een nog niet overwonnen technische achterstand.

Toch is het ook bij de film wel mogelijk om tot een abstractie van het onderwerp te komen. Toont de film zich op haar allerslechts door een brand, een kus of een zinkend schip, zo uitvoerig op te nemen, zodra hierbij gebruik gemaakt wordt van symbolen of karakteristieke details zijn we al een heel eind verder. De beweging van een hand, een enkele close-up van een locomotief kan oneindig veel beter een afscheid suggereren, dan de gebeurtenis op zichzelf van alle kanten gekiekt.

De film kan niet of nauwelijks het voorwerp anders weergeven dan het is, maar zij kan de aandacht vestigen op een detail als pars pro toto.

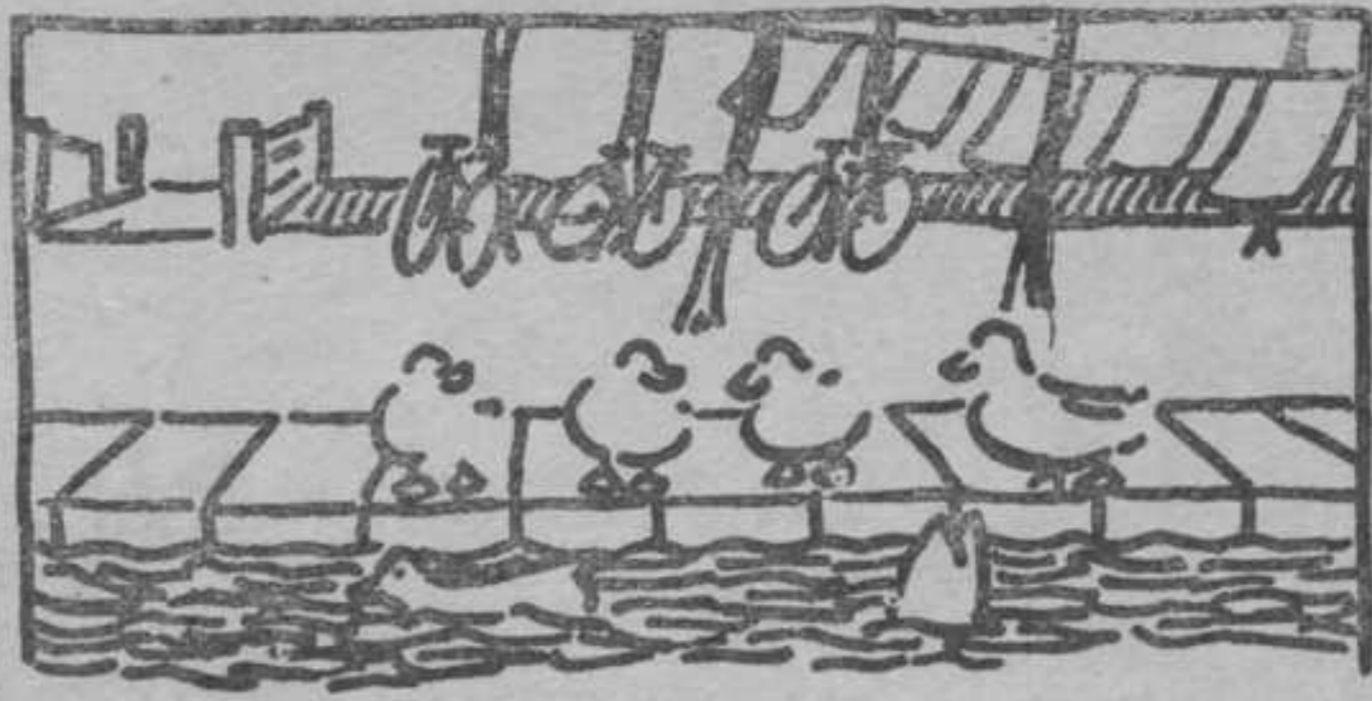
Bij het gebruik van een ongewone camerahoek en van kennelijk niet realistische details (als b.v. de achtergronden van „Henry V”) neemt men afstand van de werkelijkheid en kan als zodanig het wezen meer benaderd worden.

Ook het filmrijm (de beeldassociatie) de trucfotografie en het onafhankelijk geluid behoren tot de middelen waarmee de film zich van haar al te sprekende realisme kan losmaken. En daarom maakt het ook niet alleen de inhoud van de film deze tot een draak; de vorm zelf is in staat om aan een ordinaire verhaal een bijzondere charme te geven. (I know where I'm going, „Faits divers”).

De meest uitgesproken breuk met de werkelijkheid geeft echter de tekenfilm. Hier is niets reëel en de producten die dit toch trachten te zijn (Gullivers travels, de prins in „Snow white”) kunnen gevoelig tot de mindere gerekend worden. Meer dan de gewone menselijke figuur leent zich dan ook de caricatuur voor de tekenfilm; in extremis is het fantasiedier (Micky, Felix, Donald Duck) het beste, omdat het zich tot aan de grens van het begrijpelijke van de werkelijkheid afbeweegt. (Porky Pig is al minder, dit is weer te veel een „echt” varken). In dit fantasiedier laat zich de beweging (die tot de specifieke filmonderwerpen behoort) puur, sec uitbeelden.

Als U de bedwelming van de film weer over U laat komen, zoals rook die men inhaleert of als een moeheid waaraan men toegeeft, dan weet U, dat U niet het minste recht heeft om na afloop te zeggen: „Wat een slechte film!” want zij heeft U dat gegeven waarvoor U bent gekomen; zodra U zich echter moet inspannen om de film te begrijpen en daar ook nog van geniet, dan is het tijd om op te passen, want dan hoort U eigenlijk niet in de bioscoop thuis, maar in het theater.

Ik wens U verder een goede middag, Dames en Heren.

De kleine Johannes en de Varsity.

Toen ik wakker werd, keek ik haar recht in de ogen. Nu moet ik beginnen te zeggen, dat ik geen pikante verwachtingen zal wekken: zij was een libel; ik lag aan de waterkant. Onwillekeurig werd mijn oog geboeid door de wisselende kleuren in de ragfijne vleugeltjes en door de trillende voelsprietten. Voor de rest keek ze mij nogal lui aan. Omdat de zon nog steeds even warm was, dacht ik er niet over om op te staan en mijn gedachten verloren zich in een geestelijke beleving van het libellenbestaan.

„Ik maak me nooit ergens druk over,” zei de libel ineens.

„Je zult dan wel heel gelukkig zijn,” antwoordde ik om althans iets te zeggen, nadat de eerste verbazing voorbij was.

„Nee,” zei de libel weer, „te veel drukte.”

Dat begreep ik niet helemaal, maar ik liet het niet merken.

„Heb jij je wel eens druk gemaakt over politiek?” vroeg de libel.

„Eh..... ja, wel eens.”

„Belachelijk, ik maak me nooit ergens druk over.”

„Ik wel,” zei ik een beetje geraakt, „je hoort je altijd voor de gemeenschap in te spannen. Dingen als politiek, reorganisatie en onderling contact zijn zeer belangrijk. Daar heb jij natuurlijk niets van begrepen.....”

„Schei uit,” riep de libel, „ik krijg er kippevel van. En denk aan het goudschaaltje.”

„O ja,” schrok ik. Dat was waar ook. „Wat doe jij eigenlijk de hele dag?”

„Onterecht zijn.”

„Pardon.....?”

„Ja,” zei ze, „onterecht, want ik sta op 't water.” En ze keek me triomfantelijk aan, overtuigd dat ik daar niet van terug had.

„Dat is natuurlijk een alleraardigste bezigheid,” gaf ik toe en ik vroeg: „waarom is het grappig dat jij praat?”

Ik had verwacht dat de libel met deze vraag geen raad zou weten of er tenminste even over zou moeten denken, maar niets van dat al:

„Elk dier dat zich als mens gedraagt, is grappig” was het antwoord, ze keek me vroegwijs aan en vervolgde:

„Dat heb ik toevallig opgevangen van dat Vogelkje daar in die wilg, dat de hele dag maar sjilpt en waar niemand naar luistert.”

Op dat moment kwam een grote watertor aan de oppervlakte, en mengde zich onbeschoft in het gesprek.

„Wat bemoei jij je met mijn dame,” zei hij, (natuurlijk negeerde ik zijn vraag, ik wist er trouwens geen antwoord op, er was geen antwoord.

„Hij organiseert maar,” zei de libel met een knikje in de richting van de tor en ze snoof minachtend.

„Ja,” zei de tor gewichtig, „overmorgen is er een waterlooprace en ik ben President van de Voorlopige W.-R.-Commissie.

Tussen twee haakjes, heb je niet een aardig ideeetje voor het feest?”

Hij keek me hoopvol aan en was kennelijk met het geval verlegen.

„Dat ligt er aan, hoeveel geld je hebt om uit te geven,” zei ik onverschillig en nog steeds afstand bewarend.

„Je bent een Amerikaan,” zei de tor.

Dat was te erg. Mijn weerzin overwinnend pakte ik hem uit het water en smet hem zo ver hij vliegen wilde. De libel keek volkomen gedesinteresseerd toe.

„Je schijnt niet erg om je partner te geven,” grijnsde ik kwaadaardig.

„Nee,” zei de libel, „hij heeft trouwens vriendjes, die veel aardiger zijn dan hij” en ze wiegde met haar heupen. Een opmerkelijk toeschouwer had verscheidene andere watertorren tussen het riet kunnen zien scharrelen, ongeduldig op hun kans wachtend. De libel geeuwde.

„Kom, ik ga weg,” zei ik, „'t wordt vervelend, vind ik.”

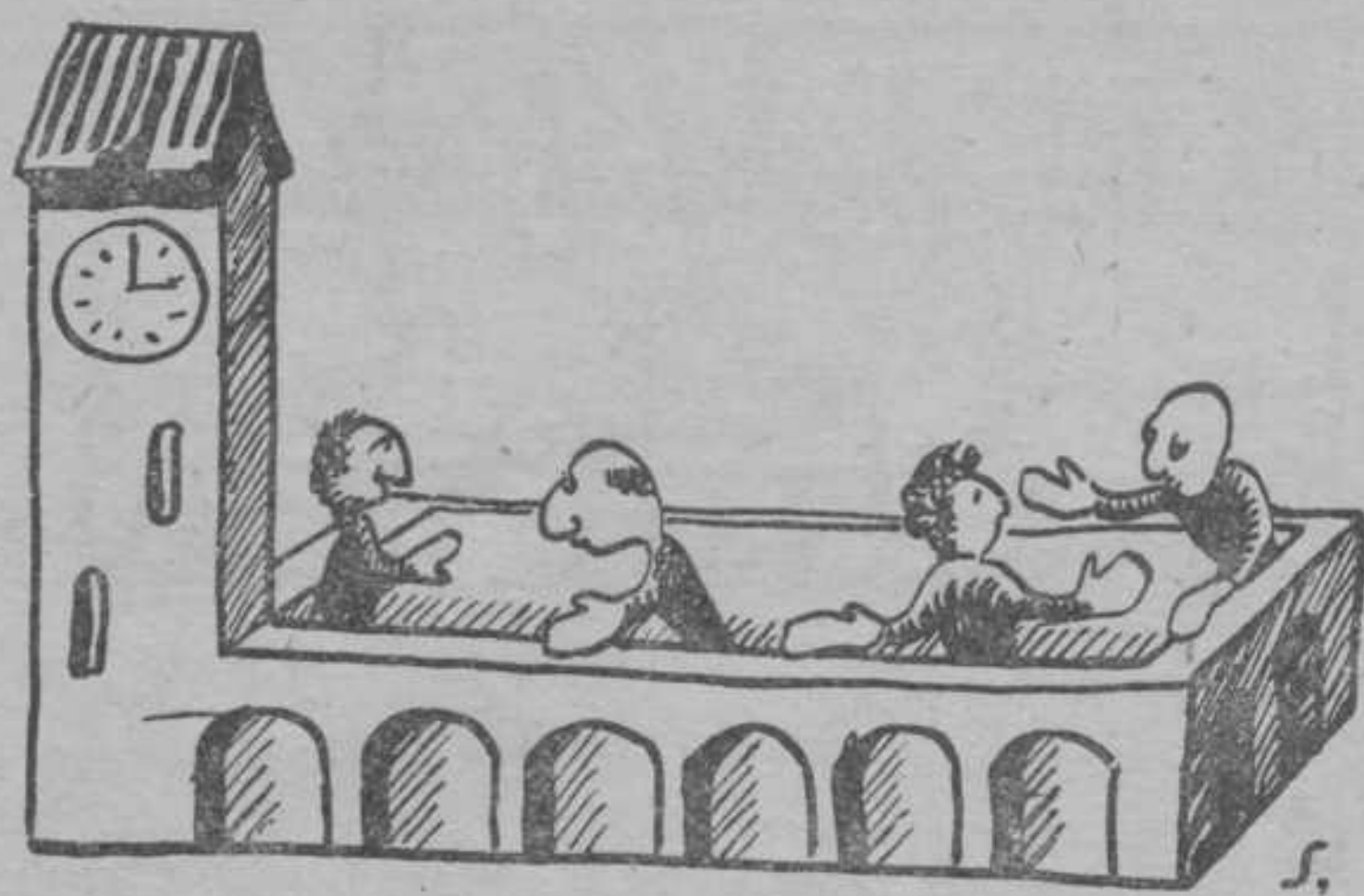
„Ik ook.”

Ik stond op om me te verwijderen maar draaide me nog een maal om en vroeg:

„Hoe heet je eigenlijk?”

Maar de libel was al in slaap gevallen.

AG.

Merkwaardig is, dat hoezeer ook de maatschappij (zelfs de studenten mij.) zich gespecialiseerd heeft, toch elk van deze technisch op het bijzondere toegespitste vormen een beeld geeft van het geheel; de uitingwijze moge verschillend zijn, de mentaliteit blijft dezelfde. Vaak krijgen we een scherper beeld van deze geestesgesteldheid, door onze blik op één enkel terrein te richten, dan door deze wijduit over het landschap te doen gaan. Het volgende is hier een voorbeeld van:

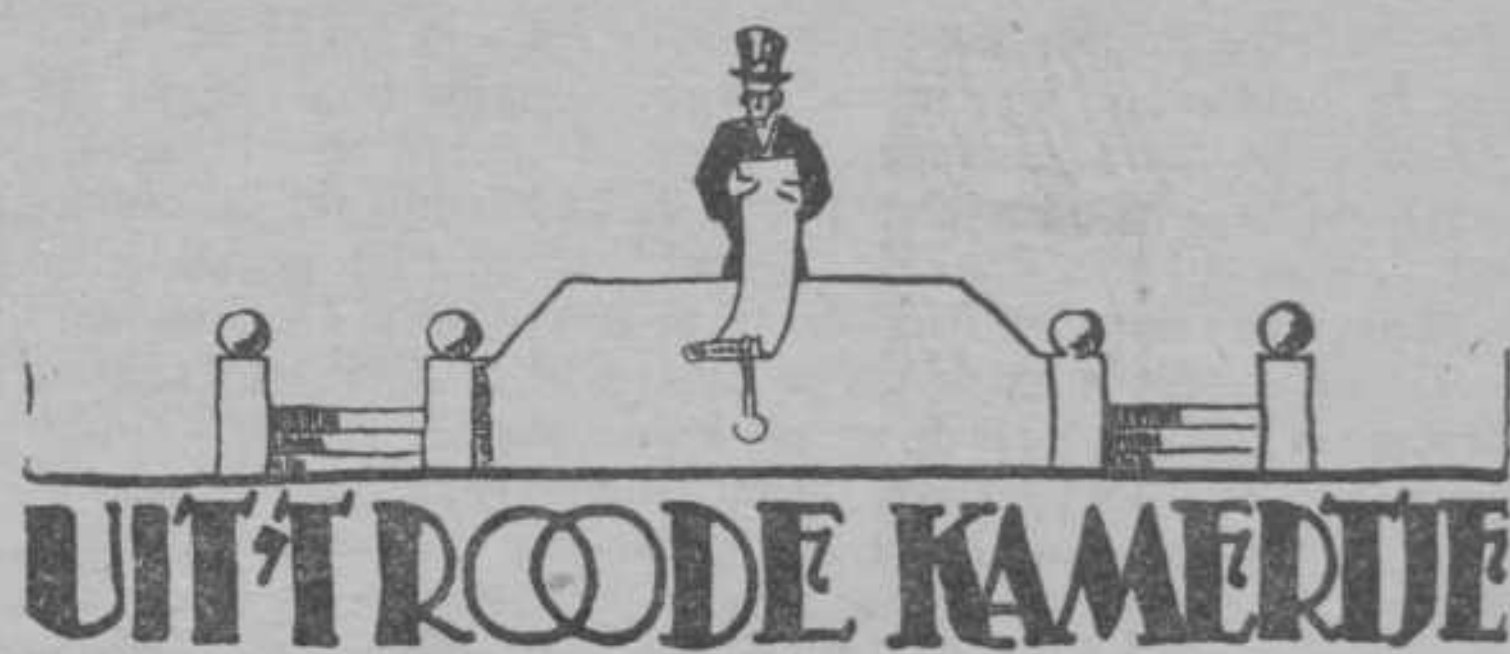
Als de laatste stralen van de zon verglijden van uw bureau (of van de huizen aan de overkant), dan wordt U weer uniform met de (mannelijke) rest van de Nederlandse bevolking. Voor een ogenblik bent U niet de student of de assistent, de bankwerker of de sigarenhandelaar, de reiziger in vulpenhouders of de ambtenaar van gemeentewerken, maar de man die de krant leest. Tegelijk met U trekken miljoenen de nog vochtige pagina's van elkaar en slaan een blik op de laatste officiële lezing van de Palestijnse kwestie. Dit is één van de onverantwoorde, nooit geplande, toch overal in zwang zijnde kwartiertjes die de dagen cadens geven; een ogenblik tussen eb en vloed, een moment suprême dat de ongelukkige duizenden, nog onderweg in trein of tram U maar al te zeer benijden. Tegelijk in de bus, tegelijk in de hand — en toch? Dragen wij niet eveneens allemaal hetzelfde m.n.l. uniform, de onopvallende grijze of bruine colbert met de neutrale das en sokken? Maar wie zou durven beweren dat gelijke of ook maar eensgezinde harten met het uniforme tempo van 78 in deze genormaliseerde boezems kloppen? Is niet het duidelijk onderscheid tussen wel elk stel clean-shaven kinnen, dat men bij elkaar ziet, de oppervlakigste der aanwijzingen voor het enorme verschil aan geestelijke rijkdom der achterlanden? Duizenden mogen voldoen aan de normatieve beschrijving in het politiebld: blond haar, blauwe ogen, flink postuur, grijs colbert costume en bruine gleufhoed, elk van dezen is inwendig uniek.

Een treffend beeld van deze innerlijke verscheidenheid onder het masker der uitwendige gelijkheid geeft U de laatste pagina van het product aan welks consumering U dagelijks een kwartier besteedt. Niet alleen dat de meest uiteenlopende artikelen onder het hoofd „Rakertjes”, „Snuffeltjes”, of „Vindertjes” gelijkelijk Uw aandacht opeisen in een grijze vlakke aan de onderkant, maar ook in de vorm van de sterker gedifferentieerde velden daar boven vindt men toch weer dezelfde principes als heersen onder het publiek dat zij trachten te bereiken. De advertentiepagina is over 't algemeen de lezenswaardigste van de krant: U hoeft U niet op zijn inhoud in te stellen, deze is naar U ingericht. Nooit behoeft U hierop iets te zoeken (behalve Uw eigen adv.), want als zij U niet dadelijk opvalt, is de reclame niet geslaagd. Zij volgt de geringste der verlangens van het publiek en waardevol mag de belangstellende onderzoeker de blik noemen die hij zo vanuit de krant in de psyche harer lezers werpt.

Indien wij vooropstellen dat de reclame enige algemeen erkende, d.i. ook weer genormaliseerde waarheden over het geadverteerde product moet bevatten, althans niet tegenspreken, dan tracht de fabrikant binnen deze grenzen zijn product een apart, uitermate persoonlijk cachet te geven. Meer dan een gematigd gevoel van betrouwbaarheid wekt de advertentie waar de grootte der klandizie in de afgelopen jaren het piëce de résistance van uitmaakt, niet; maar de producent, die er in slaagt zijn broedmachine fel te doen afsteken tegen de achtergrond van alle andere kunstmoeders is van een laaiende koopdrift verzekerd.

De methoden, volgens welke aan de advertentie haar persoonlijk karakter wordt verleend, kan men ruwweg verdelen in de volgende:

1. door het leggen van een soms nauwelijks herkenbare band tussen het aan te prijzen artikel enerzijds en de meest ondenkbare objecten of situaties anderzijds. Uit het feit dat kwalen, waarvan men zich te voren niet of nauwelijks bewust was, in korte tijd in het algemeen beschaafd als termen in-

Aan onderverenigingen en gezelschappen zij ter kennisneming medegedeeld dat aanvullende en andere lijsten van leden met het oog op afsluiting van de inningsperiode vóór 10 Juli ingezonden moeten zijn.

De aandacht van de leden van het Delftsch Studenten Corps wordt er op gevestigd:

1. dat de Corpsrekening vóór 14 Juni geheel voldaan moet zijn, per bank, kas of giro, en eerst 4 dagen daarna nieuwboete's uitgeschreven zullen worden. Op leden, die reeds door overleg een met redenen omkleed uitstel verkregen, is dit uiteraard niet van toepassing.
2. dat degenen, die door ontbreken van gegevens — adresverandering b.v. — geen opgave van de grootte van hun schuld kregen, volgens art. 13 Hfk. VI der Wet verplicht zijn zich op enige wijze hiervan op de hoogte te stellen en te handelen naar het onder 1 genoemde.
3. Dat ieder Corpslid verplicht is zich een Almanak à f 6,50) aan te schaffen ingevolge Hfk. X art. 4 der Corpsswet.
4. dat voor het doen van contante betalingen het Senaatsarchief in de week van Maandag 9 tot en met Vrijdag 13 Juni eiken dag van 18—20 uur geopend zal zijn.

Namens den Senaat,
R. J. H. RÖELL, Thesaurier.

De Stem- en Schouwburgcommissie maakt hierbij bekend dat zij, op verzoek van het Voorlopige Comité tot initiatief tot het kopen van een geschenk voor de Sociëteit Phoenix ter gelegenheid van het honderd jarige bestaan van deze instelling, op Vrijdag 20 Juni a.s. tussen 17 en 18.30 uur zitting zal houden in de voorzaal van de Sociëteit Phoenix voor het houden ener stemming.

Aan deze stemming mogen alle leden van het D.S.C. tevens lid van de Sociëteit Phoenix deelnemen. Gestemd zal worden over de twee plannen door het reeds genoemde Comité van Initiatief in het O.O. de Spiegel gepubliceerd. Tevens kunnen door tien stemgerechtigden leden schriftelijk nieuwe plannen bij de leden van de Stem- en Schouwburgcommissie worden ingediend tot uiterlijk 20 minuten voor het begin van de stemming.

Namens de Stem- en Schouwburgcommissie,
J. J. GERZON, Secretaris.

gang hebben gevonden, blijkt wel hoe effectvol deze vorm van reclame is.

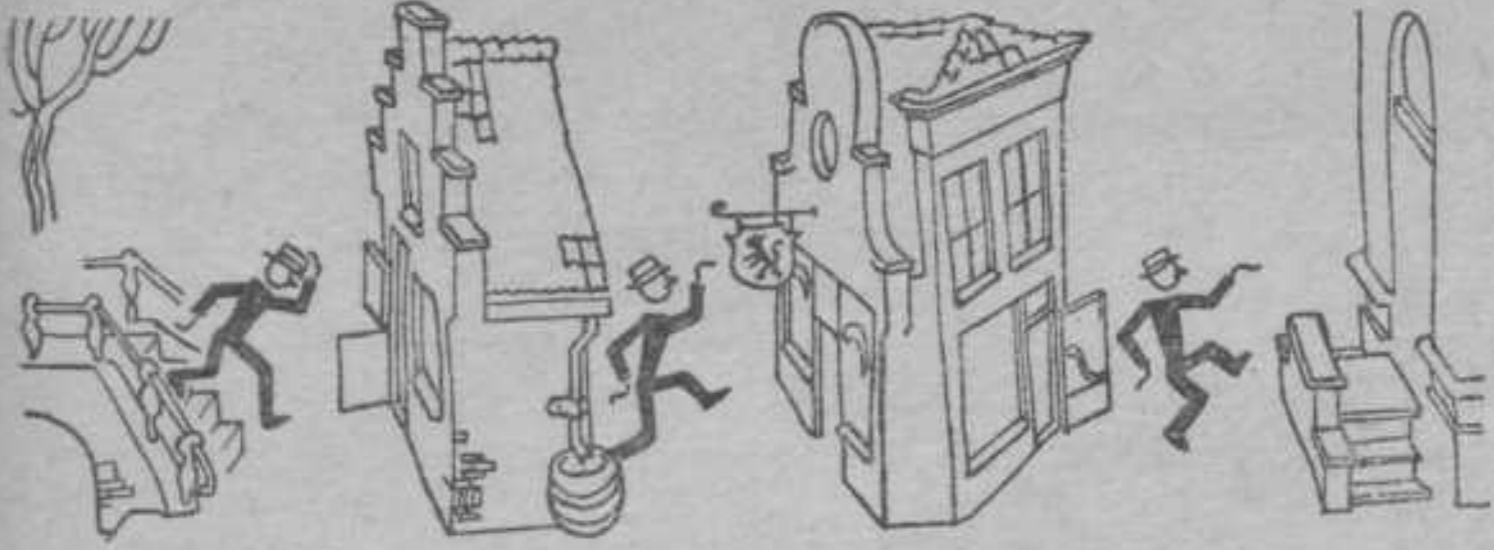
De mogelijkheden van vulpotloden of schoencrème zijn echter niet ongelimiteerd; bovendien heeft ook in deze vorm van reclame weer een zekere normalisatie plaats gevonden, reden waarom hoe langer hoe meer de andere wijze van adverteren in zwang komt, die we kunnen kenschetsen met:

2. Anders dan de anderen. De volgende overwegingen voeren tot het gebruik van deze methode: Indien een bepaald product wordt geadverteerd in verband met de een of andere eigenschap en deze reclamecampagne heeft succes, dan zal het publiek onbewust, tijdelijk deze eigenschap aan haar normatief begrip van het product toevoegen. Dit en het resultaat der advertenties zal voor de concurrerende maatschappijen gerede aanleiding zijn hun producten op analoge wijze onder het oog der menigte te brengen. Tot op een zeker ogenblik een firma door het innemen van een radicaal tegenovergesteld standpunt zich dusdanig van alle vakgenoten onderscheidt, dat deze uitzonderingspositie alleen de algemene aandacht (en dan ook altijd: de financiële belangstelling) op hem vestigt.

Bemerkende dat het tij gekeerd is zullen aanvankelijk enkele, maar steeds meer en meer, en binnen het verloop van enkele maanden practisch alle fabrikanten tot het nieuwe beginsel overgaan. Het publiek verandert in zijn opvatting tenslotte zo, dat het er niets nieuws of bijzonders in ziet..... tot op een zeker ogenblik een firma zich door het innemen van een radicaal tegenovergesteld standpunt..... ad infinitum.

Een voorsprong in de reclame kan zo slechts worden verkregen door het nauwkeurig bepalen van de phase waarin men zich bevindt. De onoverzichtelijkheid voor den niet ingewijden lezer is nauwelijks een bezwaar te noemen: in feite is tandpasta nog altijd niets anders dan krijt en dat staat nooit in de advertenties.

L.P.

LEDEN VAN DE SOCIETEIT PHOENIX.

Aangezien het niet aan een ieder weggelegd is, in zijn leven belangrijke beslissingen te kunnen nemen, heeft het U ongetwijfeld grote voldoening geschonken. daartoe het afgelopen jaar, dank zij het initiatief van enige Uwer medeleden, reeds éénmaal in staat gesteld te zijn — zoal niet als enkeling, dan toch als collectiviteit — wel door hét honderdjarig bestaan van de Vogel als motief te mogen aangrijpen om Uw dankbaarheid over dit gebeuren te vereeuwigen door het aanbieden van een geschenk..

Thans, nu het ogenblik aangebroken is om deze, nog slechts in den geest genomen en door een papegaai gesymboliseerde, beslissing een tastbare gedaante te geven, wendt het Voorlopig Comité tot initiatief zich wederom tot U, opdat bedoelde verstoffelijking niet buiten Uw medeweten in de zomermaanden geschiedt, en maant U tot:

Het ontwerpen van plannen tot verwezenlijking,

Het indienen van deze plannen, ondertekend door tien stemgerechtigde leden bij de Stem- en Schouwburgcommissie, vóór Vrijdag 13 Juni.

Het uitbrengen van Uw stem op een dezer plannen, op een door genoemd college nader aan te kondigen tijdstip en wijze. Denkt niet, dat U zich zult kunnen onttrekken aan deze taak, die Uw kortzichtigheid U wellicht belet te onderkennen als een groot voorrecht! Uw te vormen plannen dragen reeds bij voorbaat het karakter van een tegencandidatuur, immers, mocht onverhoopt Uw laksheid zich wederom manifesteren en de eerste twee van bovengenoemde punten overbodig maken, dan nog zult U verplicht zijn te kiezen tussen:

Candidaat plan 1: twee haarden in de leeszaal (Een of meer ontwerpen kunnen U getoond worden)

Candidaat plan 2: een kegelbaan in de tuin van de Societeit Phoenix..

Voorlopig eerstejaars plan: een fontein in de voorzaal (nog in te dienen!!)

Om de turbulenties in Uw gedachtenleven, die ongetwijfeld bij het lezen van deze regelen zullen ontstaan, in een geregelde bedding te leiden, en het rijpingsproces van de motiveering der door U te nemen beslissing te bevorderen, meent het voorlopig Comité van Initiatief nog enige woorden aan de bovenstaande te moeten toevoegen.

Zoals steeds in ons aards bestaan zien wij hier een strijd tussen geest en stof. De mens kan zich slechts boven het stofelijke verheffen door zich aan den kant van het geestelijke te scharen. Juist thans, nu een geestelijk project op het punt staat, een materiele vorm te krijgen, zijn wij aan onze menselijke waardigheid verplicht te waken tegen het verspelen van de geestelijke inhoud van dit project door een materialistische instelling. Wil het project werkelijk eeuwigheids-waarde — kenmerk van vergeestelijking! — behouden, dan mag het niet dienstbaar gemaakt worden aan de — immers tijdelijke! — genoegens, gemakken en noden van de leden.

Om dit toe te lichten aan een analoog geval:

Het standbeeld van Hugo de Groot op de Markt is:

1°) volmaakt nutteloos, zelfs hinderlijk voor verkeer en bij gecostumeerde hockeywerdstrijden; dient dus niet het gemak van den mens;

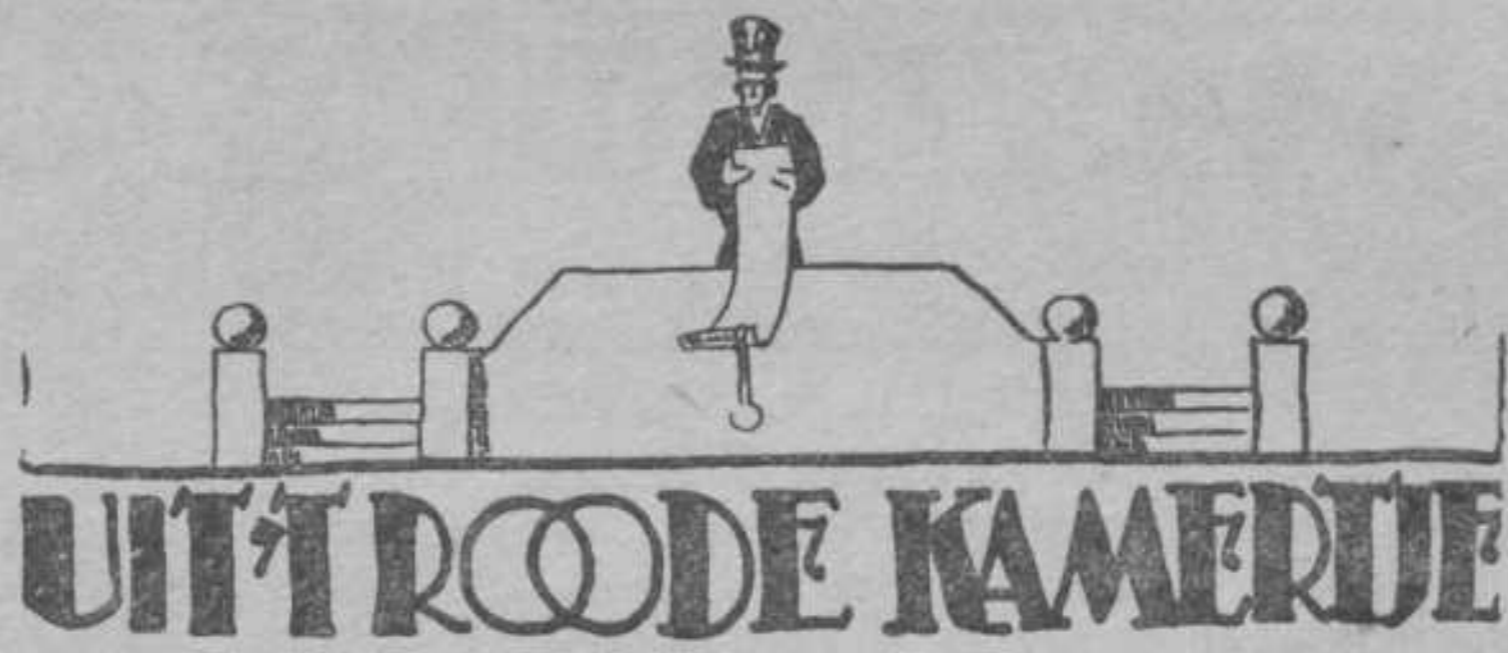
2°) ontbloot van elke aesthetische kwaliteit, en als zodanig niet zinstrelend;

3°) Materiaalverspilling, dus den mens in zijn noden niet tegemoetkomend.

Desondanks, of juist tengevolge van het ontbreken van al deze eigenschappen, een waardig symbool van de erkenning, dat de homo sapiens bij uitzondering kan treden buiten de grenzen van het middelmatige.

Leden, het is aan U, zich ook hier een dergelijk symbool te scheppen!

Het Voorlopig Comité tot Initiatief,
W. J. G. MEES. H. P. VERSCHUUR.

De Senaat deelt mede, dat hij tot Permanente-Reunie-Commissarissen voor het jaar 1941 geïnstalleerd heeft de Heren:

J. H. Keijser en
J. van Ravesteyn.

Tot Reserve-Reunie-Commissarissen zijn geïnstalleerd de Heren:

J. A. P. Montijn en
J. E. Waterman.

Namens den Senaat,
B. W. VAN DER VLUGT, Secr.

Motie, aangenomen door de vergadering van het Delftsch Studenten Corps op den 20sten Mei 1947.

De vergadering van het Delftsch Studenten Corps, den 20sten Mei 1947 bijeen op de bovenetzaal der Societeit „Phoenix“, betreurt het, dat op den elfden Mei 1947 na de Varsity-roeiwedstrijden enerzijds de leden der erkende Corpora door hun optreden nodeloos een grote schade op de Societeit „Placet Hic Requiescere Musis“ hebben aangericht en anderzijds de leden van het Utrechtsch Studenten Corps niet krachtiger de vernielingen op deze Societeit zijn tegengegaan.

Overwegende, dat de veroorzaakte schade een onredelijk zware last oplegt aan één der Corpora, dringt de vergadering er bij den Senaat op aan in de Algemene Senaten Vergadering voor te stellen de kosten, benodigd voor het herstel dezer schade, gelijkelijk over de zes erkende Corpora te verdelen.

Namens den Senaat,
B. W. VAN DER VLUGT, Secr.

Het programma der aanstaande Lustrumfeesten te Amsterdam, voor zover van belang voor Delftenaren, luidt als volgt:

- Vrijdag 27 Juni 20.30 uur: 1e opvoering van het Lustrumspel „De Poort van Ishtar“.
- Zaterdag 28 Juni Delftse lunch te 13 uur in het Parkhotel.
- 14 uur: Roeiwedstrijden der A.S.R. „Nereus“ op de Bosbaan.
- 17 uur: Receptie van den Senaat van het Delftsch Studenten Corps in het Parkhotel.
- Zondag 29 Juni 14 uur: Eindwedstrijden van „Nereus“.
- 20 uur: 2e opvoering van het Lustrumspel
- 24 uur: „Nereus“-kroegjool.
- Maandag 30 Juni 11 uur: Ruiterdag A.S.R.C. „H.O.R.S.“ op de Lage Vuursche.
- 20 uur: Gala-concert van het S.S.M. „J. Pzn. Sweelinck“ in de Grote Zaal van het Concertgebouw.
- Dinsdag 1 Juli 23.30 uur: Lustrumbal in hotel Krasnapolsky
- 13 uur: Zeilwedstrijden op de Gouwee, georgan. door het A.S.Z.Z.G. „Piet Heyn“. (Vertrek met de boten van de De Ruyterkade om 11 uur).
- 17 uur: Thé-dansant in Hotel Spaander te Volendam.

Aanvraagformulieren voor plaatskaarten kan men verkrijgen bij den Commissaris van den Senaat.

Namens den Senaat,
B. W. VAN DER VLUGT, Secr.

De Senaat deelt mede, dat de Heer

J. A. Pijnacker Hordijk

weer lid is geworden van het Delftsch Studenten Corps. Voorts, dat de Heer

H. G. Vasilda

geïnaugureerd is als lid van het Delftsch Studenten Corps.

Namens den Senaat,
B. W. VAN DER VLUGT, Secr.

VEREENIGINGEN

Wegens het uittreden van den Heer R. F. Storm stelt het Bestuur van de Delftse Studenten Lawn Tennis Club de Heer **B. J. BOERRIGTER**

candidaat voor een functie in dit Bestuur. Tevens maakt het Bestuur van de D.S.L.T.C. bekend, dat het dit jaar op 9, 10 en 11 Juni de Interacademiale wedstrijden hoopt te doen verspelen.

Aangezien er teams uit verre steden overkomen, doet het Bestuur een beroep op diegenen, die een of meer leden van deze ploegen kunnen herbergen.

REPETITOREN

G. S. Veltrop, Wiskunde, Natuurkunde, Mechanica,
Paulus Buysstraat 40, Den Haag.

Dr J. Deknatel, Wiskunde voor P₁ en P₂,
Botaniestraat 10, Delft.

H. A. Lauwerier, Wiskunde voor P₁ en P₂,
Lindestraat 2, Den Haag.

Ir F. Algie, Mechanica en Electrotechniek,
Westerlookade 16a, Voorburg, Tel. 779092 (Den Haag).

Dr Ir U. Ph. Lely, Analyse (Diff. en Int. rek.) Anal. Meetk.,
Theor. v. Maxw. v. Blankenburgstr. 17, Den Haag, T. 335740.

Ir B. Groeneveld, Wiskunde en Theoretische Mechanica.
Sportlaan 65, Den Haag.

Zij, die als umpire willen fungeren, worden verzocht zich bij het bestuur op te geven en tijdig op de baan aanwezig te zijn. Namens het Bestuur van de D.S.L.T.G., P. Böck, Secretaris.

Het Bestuur van de D.S.A.C. is er in geslaagd deze zomer zijn leden wederom een keur van Alpinistische geneugten aan te bieden.

Op basis van uitwisseling zal een vijftiental personen gedurende de laatste twee weken van Augustus een klettertocht maken door de Dolomieten, van Trento naar Dobbiaco.

De reiskosten bedragen f 95.—. De verblijfkosten van de Italiaanse studenten, die gedurende twee weken in de maand September in een zeilkamp in Friesland zullen verblijven, worden voorlopig geraamd op f 100.—. Voor het Italiaans visum is verschuldigd f 14.—.

Het kletteren zal geschieden o.l.v. drie Italiaanse professoren-Alpinisten. Dienaangaande schrijft men ons:

„Le tour n'aura pas seulement un caractère touristique mais bien aussi un aspect scientifique”.

Als uitrusting moet medegenomen worden: één paar goed bespijkerde bergschoenen, alsmede één paar kletterschoenen (hoge canvasschoenen met touwzolen).

Om de uitwisseling te doen slagen wordt bij de ontvangst der Italianen gerekend op het enthousiasme der deelnemers. Dit in verband met de plannen die het bestuur koestert voor de komende winter.

Deelnemers kunnen intekenen op de lijst op het mededelin-gensbord. Namens het Bestuur: F. MAAS, Secretaris.

Fa. H. C. JANSSEN
Noordeinde 38-40 - Delft

**Stalhouderij en
Luxe Autoverhuur**

Speciaal ingericht voor alle
gelegenheden.
Dag en nacht geopend.

Taxibedrijf
Telefoon 499

„OMEUFA”

**SOCIETEITS
INTERIEUR**

Adres: Choorstraat 28
Telef. 2382 - Delft

VOÛR DEN ETEN

ÉÉN

OUDE VLEK”
DELFTSCHE DISTILLEERDERIJ & VLEK & CO DELFT

OUDE JENEVER
Drink als regel matig, maar dan ook regelmatig
DE KUYPER

N.V. CEMSTO

**Schoonmaakbedrijf
Glazenwasscherij**

Dagelijks inw. schoonhouden
van gebouwen

Vrijenbanschelaan 22-24
Telefoon 1020 - Delft

Stoomblekerij
Chemische Wasscherij

„**OZON**”

Telefoon 778462
VOORBURG

Voor de Heerenwasch.

Een aloude en
goede MOS

's avonds even nog
een BIERTJE bij

Jan Garos

J. J. PETIT

Hippolytusbuurt 31, Tel. 591

Heeren Modes

Heeren Hoeden

Heeren Kleeding

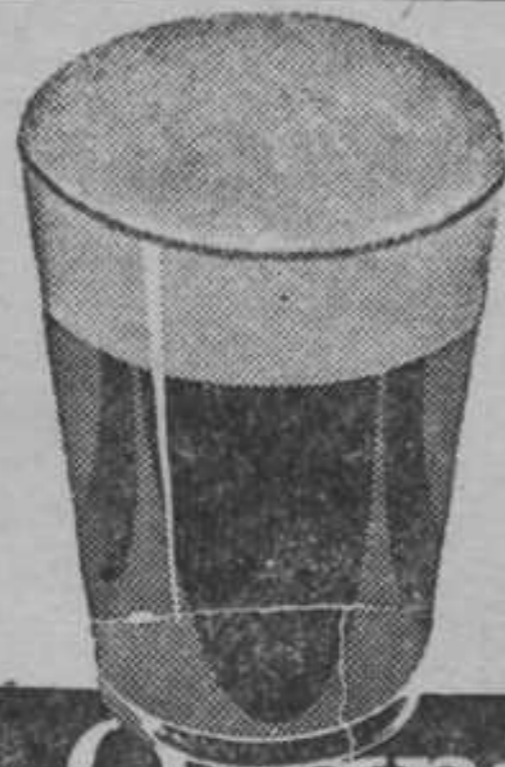
CORPS LEVERANCIER
Verhuurinricht.-Gelegenheidskleding

HEINEKENS BIEREN

Overal en Bovenal

Hoofdagenschap: **J. T. POST**

VROUWJUTTELAND 4 DELFT - TELEFOON 92

'n vorstelijk
glas bier

Oranjeboom

* Voor
Fotograaf...

Reijken

TELEFOON 1765
KOORNMARKT 72

MICROSCOPEN

voor
Biologie, Microchemie
en Kristallografie
Laboratoriumapparaten,
Instrumenten en Kijkers

IN-EN VERKOOP

Chem. Techn. Bureau

„**BOERHAAVE**”

Breedeweg 16, Tel. 51404, A'dam O.